

*gerincemből gyöngyei peregnek,
a hiány görgői, asszonnyá
gyorsulnak rajtuk a mézszárló szüzek.*

A mennybolt gólyalábon áll.

*A bőröm emberlakta emlék.
Vagyok hajamnál fogva felhőre
fölrajszogezett, virradattal
telihordott zsák, parttalan
lélegzettől lengetett, öklökre
húzott éjszakákkal hiába püfölt;*

*a liliputi messzeség ölén
kétoldali üvöltés a nadrágzsebem.*

*Anyám hátát megülve kaptatok
a Nap iránt,
a fájdalomnak nyele van,
megragadom — jöhet a sárkány.*

S Z E N T M I H Á L Y I S Z A B Ó P É T E R

Szekvencia

Kis Pintér Imrének

*Már csak az erkölcs vagy az sem
a régi szép igék
gerinc- emlékek ázalagok között
az ego torzulásai
a döntésképtelenség
a történelmi úr
minden bűn elévülése
az ártatlanság érvénytelensége
a szavak kiszolgáltatottsága
kopasz fejem deres hajad
néhány fél cseresznye kontinuitása
az egymásnak kölcsönzött szabadság*

1977. február

Kacagtató

Apáti Miklósnak

*E nagy bolondokháza,
amely az otthonunk,
sarkáig van kitérve,
hogy csaknem megfagyunk,*

*de hozzánk nem jön vendég,
csak mi mennénk nagyon,
tudom, ha én elmennék,
vernének ám, agyon.*

*De fogvacogtató ez,
itt élni-halni kell,
s igen kacagtató lesz:
két költő énekelt*

*a szerelemről, habár
szerelme nem akadt,
és szabadságról, habár
még sosem volt szabad.*

TAMÁS MENYHÉRT

Versailles

*Versailles:
vér könny
vert-száj
 (ékül
 király-
 ékül)
kék fény
kert-báj
gloire
grandeur
pompa
tízszáz
ezer
szolga
dolga*